

אלן וכוני שרעבי
"אני בכלל לא בטוח שהיא היתה בהריון!"

והתראיינה אצל עיתונאים, וסיפרה שאני שותה — זה היה אחרי אהת המריבות שלנו — ושהיא סובלת. אני נפגעתי נורא. למרות שחזרנו עוד האחד לשני, לא יכולתי לסלוח לה. אורנה היתה יפהפיה אמיתית,

אלון אוליארצ'יק מכורת ליווה אותי, וכך הוא גילה את השירה התימנית, המסתלסלת. זאת היתה תקופת מעבר בחיי. בשנה האחרונה גרתי באמריקה עם אורנה. אורנה היתה בת 17 כשהיכרנו

דים. לא הייתי סבלני. היום אני מצטער על הגירושין. אחריכך התחלתי לנוע בעולם. זאת היתה דרך הבריחה שלי. כל זה גם לוזה בירידה בקאריירה. ואו, בתקופה הכי קשה שלי, פגשתי

„התחילה הירידה... התחלתי לשתות... זה היה בירה ונשים... אבי אמר לי: 'אין רע בשתייה, כל זמן שאתה שולט בכוס — ולא הכוס בך!'”

והיתה בינינו כימיה. היא היתה המבקרת הטובה ביותר שלי. היינו יושבים על הספה ואני הייתי מנגן. הביקורות שלה היו תמיד צודקות. אך כרגע שהיא הוציאה את הסירחון החוצה, אני לא יכולתי לסלוח. למרות זה שהייתי מוכן אפילו להכות עד שהיא תקבל את הגט מבעלה הפיני. אורנה מצאה בהשמצות שלה דרך להתבלט. אני לא מחפש אשה מפורסמת, אני

לראשונה בארץ. היא היתה מעריצה שלי. מאוחר יותר נישאה לבחור מפני לנר ונולדה לה בת. באחר מביקורי בארץ פגשתי בה שנית. קניתי כרטיס לה ולבת, והיא הצטרפה אליי. היה לי טוב איתה. היא תמיד אהבה אותי, מאז שהיתה ילדה. וזה כמובן חיזק את המוטיבציה אצלי. הבעיה העיקרית שלנו היתה אמא שלה, שלא סבלה אותי. היינו רבים. ואו היא עשתה את שטות חייה: היא הלכה

חבר — אהוד שמר. כשהוא שמע את השיר שחיברתי, את לי הלילה, הוא נתן לי יד. זה היה כשאף אחד לא הסתכל לעברי. הוא שלף כסף ומימן את הוצאת התקליט. למרות ההצלחה של השיר, החלטתי לנסוע לאמריקה. שש שנים גרתי בניו יורק. הייתי מופיע לפני הקהילות היהודיות. כל שכובע היתה לי הופעה במועדון לילה, עם שירים תימניים ו־אוכל תימני. הקהל היה 90% אשכנזים.

ישבתי עם החברה ושתיתי בירה. הגעתי לביתה של ליאורה ב־5 וחצי לפנות בוקר, הערתי אותה. התחלנו לטייל ברחוב בניהודה במשך שעה, עד שאזרתי עוז וביקשתי את ידה. עוד מהילדות היתה לי נטיה להתרגש נורא, ואני סופר בלב עד עשר עד שאני מעז. החתונה נערכה באולמי שושנים עם אלף אורחים, ובחוף הצטופפו עוד ארבעת אלפים מעריצים ומעריצות שניסו להיכנס.

ליאורה היתה צעירה והיא אהבה אותי, אבל לא היתה למודת־נשיון. אני הייתי הסריסבלנות ועקשן. רבנו על שטויות. היא היתה מקנאה כשאירחתי היו ויכוחים, אבל בלי היסטריות. רציתי להיות הגבר בבית. החלטנו להתגרש אחרי שיבעה חודשים. הגירושין היו מאוד מצערים בשבילי. אילו היה לי השכל של היום, ליאורה היתה גם כיום אשתי. אבל הייתי ילד. כיום היא נשואה ויש לה ילד. עד היום אני מבקר אותם בביתם.

הסירחון יצא החוצה

אחרי הגירושין התחילה הירידה התלולה. התחלתי לשתות. הש־תיה עזרה לי. במקום להתמודד, התחלתי להתפרק. זה היה בירה ונשים. היו לי אז נשים בלי הכרה.

הרגשתי כמו איש העולם הגדול, כי ידעתי לברר אנגליה. או היה באופנה לא ללכת לצבא. אחרי שברחתי חמש פעמים מלישכת־הגיוס, הם שוחררו אותי. רק מאוחר יד־תר שרתתי בצבא. ואז יצאתי למסע של שלוש וחצי שנה עם להקת כרמון בעולם. היה לי קטע סולו של רבע שעה, שבו ניגנתי בכלים שונים. כל הבעיות שלי בחיים היו לדאוג אף להיות הכוכב של הערב ואיזה בחורה אני מוצא לערב. בן 23 וחצי חזרתי לארץ. הלכתי לשלמה צח וסיפרתי לו שיש לי שיר בשביל אילנית, אשתו. התביישתי להיגיד שגם אני רוצה לשיר. שלמה צח ביקש ממני להקליט את השירים. הוא לקח את הקסטה ונסע בדיוק לאירופה. אחרי חודש, כשהוא חזר, קיבלתי פעמיים הלבם. התברר ששיר שלי, חופשי ומאור־שר, הוקלט על־ידי אילנית עם תיוד מורת באירופה. צח הודיע לי שהוא יקליט איתי את השיר כמלה. שהיה בקסטה שהגשתי לו. חנה בראי ז'ל כתבה את המילים. הכניסו אותי לסטודיו והקלטתי את השיר בליווי שתי גיטרות, בלי כינורות וכלי בסיתח.

תוך שבועיים זה הפך לשלאגר. אני קיבלתי את זה כמובן מאליו. תוך שנה הכרתי את איריס דוידסקו. זה היה במופע שהופעתי בו

שרעבי בחתונתו עם ליאורה.
בבוועז אסור להילחם — רק ללכת בטוב!

לא רציתי להיות רציני, להתמודד עם הכעיה. פרקתי כל רסן. אך מעולם לא נגעתי בסמים. שתיתי בעיקר בירה. החינוך של אני עוז ככך. אבי הסביר לי שאין רע בשתייה, כל זמן שאתה שולט בכוס — ולא הכוס בך. השתדלתי שלא לשתות על קיבה ריקה. אני לא שקרן, ואני אומר לך שבי דרך־כלל שלטתי במצב. נכון שהיו מיקרים שכגלגל לחצים גזמתי, או התחלתי כבר לשתות בצהריים. ברוך השם, היום אני מתחיל רק בערב. כמובן, תמיד כשרבים — ממלאים את הכר בטענות. ליאורה חשבה שלי התחתן עם בוועז זה רק לבלות. ואני, עם המנטליות שלי, רציתי מייד בית וילי

עם אורי גלר. היתה בינו אהבה מהסרטים. היינו ביחד שנה. נפרדנו בצורה יפהפיה, כי הבנו שיש לנו מני טליות שונה. אני ביסודי שוביניסט ר היא אשת העולם הגדול. היה ברור שחתונה עם איריס לא באה בחשבון. אחריכך גיליתי את ליאורה סחה, שהיתה ילדה כשהיכרתי אותה לראשון. נה. הייתי בן בית אצל מישפחת סחה. אני מת על שחרחרות, והיא בת תימן אמיתית. בליאורה ראיתי את השלמות. אשה ממש, ולא אמן עם פנטזיות, כמו איריס. ליאורה היתה אז בת 19. היתה לי אז ירדה בת שלושה חדרים באפקה. היה לי שלאגר. החלטתי: אני מתחתן!